

то който му помогне, той ще го пороби из-ново, отговорилъ покойниятъ.

— Ти си полякъ, ти си сърбски агентинъ, из-викали съ дрезгавъ гласъ благоразумнитъ чрезъ своятъ новъ органъ Отечество и почнали да клъветятъ на лѣво и на дѣсно, нѣщо свой-ственно на хората, които не ся ржководятъ отъ идея и принципи.

Не било шега да ся бори човѣкъ съ Л. Каравеловъ, и още човѣкъ безъ чувства, безъ идеалъ и безъ идея. Той напрѣгналъ своето перо по сичкитъ линии на Свобода и на-правилъ да потрѣпери сичко, гдѣ що ся на-мирало подло и спекулативно. Сички шпион-ства, интриги и клъвети, които биле пуснати отгорѣ му отъ различни базергянски канторки, скоро биле принудени да млжкнатъ. И самъ редакторътъ на чорбаджийското в. Отечест-во, захвърлилъ своето подкупено перо и прѣ-миналъ безъ врѣме на поклонение при Русчук-скиятъ валия. А Любенъ продължавалъ да воюва на публицистическото поле, честно и непорочно. Цѣли четири години е билъ той вѣстникарь, цѣли четири години е излизалъ неговиятъ вѣстникъ, рѣдовно, два пжти, а послѣ веднажъ на седмицата, цѣли четири години е работилъ той по една и сжща про-грамма, съ едни и сжщи начала. Неговиятъ вѣст. *Свобода*, а послѣ *Независимостъ*, дъл-го врѣме ще служи като образецъ на нашитѣ